

fører nys har ført Ordet, deraf udbrager visse Slutninger, nemlig de Slutninger, som idag foreligge formulerede for det høje Thing i Form af fuldstændig formulerede Endringsforslag. Det stiller sig klart for mig, at selv om man kan have forskellige Meninger om Beregningerne, bør man ingenlunde se bort fra de Oplysninger, som fremkomme senere. Naar der nu med Hensyn til disse Forslag under vore Forhandlinger fremsættes gode og gyldige Grunde af den høitærede Krigsminister, kan jeg ikke se rettere, end at det er naturligt at tage Hensyn dertil, og at man ikke skal lægge Bægt paa, om man muligvis ved Overslagene ifjor paa enkelte Punkter har stillet sig noget anderledes. Derfor have vi for vort Bedkommende ikke kunnet følge det Mindretal, for hvem den ærede Ordfører nys har talt med Hensyn til den store Række af opstillede Endringsforslag. Skjøndt det for mig har mindre Interesse, om de forskellige Endringsforslag nærmest staa i Forbindelse med de paagjældende Beregninger eller ere uafhængige deraf, skal jeg nu tildele mig at udtale, hvorfor vi ikke have kunnet slutte os til de af det ærede Mindretal fremsatte Endringsforslag, og hvorfor vi opfordre Thinget til at stemme imod dem. Det første Endringsforslag, vi fraraade, er Forslaget under Nr. 90. Den høitærede Minister har foreslaaet en Bevilling paa 2,000 Kr. for at kunne lade udføre visse Arkivararbejder under Krigsministeriet. Det er i den Henseende oplyst, at Arkivet er tiltaget i en særdeles Grad, og at Lokalet er saa lidt tilfredsstillende dertil, at man er nødt til enten at skaffe større Lokale, hvilket man for Dieblirket ikke er istand til, eller at tilveiebringe en Udsøndring af Arkivgenstande, hvis Opbevaring ingen Interesse har; og det er for at kunne tilveiebringe Lønninger til Personer, som anses vel egnede til at udføre disse Arbejder, at Krigsministeren har begjært dette Beløb. Jeg skjønner ikke Andet, end at Forslaget er forstandigt, og kan derfor ikke Andet end fraraade det Endringsforslag, som gaar ud paa at negte Beløbet. Forslagene under Nr. 91 og 92 og det til dette sidste opstillede Underendringsforslag under Nr. 93, vedrøre Spørgsmaalet om, hvorledes de Undermestere, som skabtes ved den nye Hærelov ifjor, fremtidigt skulle stilles. Ministeren har opført dem i Forslaget her som Officierer. Det er ganske vist, at nogen ligesom Hjemmel dertil haves der ikke i den nye Hærelov, men idetmindste for mig er det utvivlsomt, at ifjor under de forskellige Forhandlinger var det forudsat hos Alle, at disse Undermestere fremtidigt skulde henregnes til Officiantklassen. Jeg tror heller ikke, at der fra nogen Side for Dieblirket reises Modstand derimod; derimod har den høitærede Minister foreslaaet disse Undermestere lønnebe som Officierer paa den Maade, at de indtræde som de yngste af den hele Række Officierer, og der bevirkes derved en Oprykning i de forskellige

Lønningsklasser af de andre Officierer. Det var imidlertid ikke den høitærede Ministers Hensigt ifjor, idet han i sit eget Forslag havde stillet dem paa en særegen Maade, og Forslaget, som er blevet stillet af et andet Mindretal, gaar i Birteligheden ud paa at bemyndige Ministeren — saaledes opfatter jeg idetmindste det — til at gjøre de Bedkommende til Officierer, men uden at dette dog bevirker nogen Oprykning for de andre Officierer. I denne Anskuelse ere vi fuldstændig enige; men derimod have vi ikke troet, at den Lønning, som er foreslaaet for de Paagjældende, vilde være en passende Lønning i Forhold til det Ansvar, de have, og i Forhold til den Stilling og Lønning, de Paagjældende have haft tidligere. I Forslaget under Nr. 92 foreslaas Lønningen for hver af dem til 1,400 Kr., men vi have i Forslaget under Nr. 93 foreslaaet den ansat til 1,600 Kr. Naar man vil sammenligne den tilsvarende Stilling under Marinen, vil man se, at det er et i høieste Grad billigt Forslag, vi her have fremsat, og jeg anbefaler derfor meget Underendringsforslaget under Nr. 93; under Forudsætning af dettes Vedtagelse kunne ogsaa vi slutte os til Forslaget under Nr. 91. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 94 skal jeg oplyse, at det ifjor var foreslaaet af Ministeren, at der skulde kunne oprettes en Musikdirektørstilling ved Hæren. Dette Forslag fandt ikke nogen Modstand hos nogen af Parterne — saavidt jeg veed — men der findes jo ikke nogen Hjemmel derfor i den nye Hærelov. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at der ikke er Noget til Ginder for, at dette bevilges, idet det jo ikke er et Embede, som skal give Pension, hvis det bliver oprettet, men kun en Stilling, som, hvis man har en velegnet Person dertil, lønnes med et Honorar. Det stiller sig saaledes for mig, at da alle Partier ifjor vare temmelig enige om dette Punkt, vil der ikke være nogen tilstrækkelig Anledning navnlig for Dieblirket til at fravige denne tidligere Stilling og altsaa ingen Grund til at negte den ønskede Bevilling. — Endringsforslaget under Nr. 95 er tiltraadt af os; vi maa ganske vist erkjende, at det vilde være ønskeligt, om der for Artilleriet, Ingenieurerne og Ringarden kunde ske en Forøgelse med 5 Dage for den første Tjenestetid. Naar vi dog have tiltraadt Endringsforslaget, saa have vi gjort det af den Grund, at vi overfor den Diskussion, som har været reist desangaaende i Udvalget, ikke have kunnet negte andet end, at det var en berettiget Forbring, at Hæreloven af 1867, som ikke paa dette Punkt er bleven forandret, ved den nye Hærelov, fremdeles maatte fortolkes og anvendes paa dette Punkt paa samme Maade, som den har været fortolket og anvendt i de sidste 13 Aar, og at man altsaa derfor maatte finde sig deri, om man end maatte beklage, at man ikke dengang havde beregnet det noget rigeligere med Hensyn til den første Ud-